

VENCLJEVE NOVICE

Glasilo učencev OŠ Venclja Perka

ŠTEVILKA 8, maj 2017

VENCLJEVI POMLADNI UTRINKI

Učenci 6. b razreda so ob domačem branju Pastirci izdelovali lutke, ki so predstavljale njihovega najljubšega knjižnega junaka.

Mojca Pokrajculja

Mojca je bila zelo prijazna do živali, ker jih je povabila v piskrček. Volk, zajec in medved so se odločili, da Mojci prinesejo lonec medu. Lisica je ponoči vsega pojedla. Zajec je ugotovil, da je pisiker prazen. Lisica je priznala, da je polizala med.

Gabrijela Šarec, 2. b

Mojca Pokrajculja

Mojca je bila zelo prijazna do živali, ker jih je povabila v piskrček. Živali so ji v zameno prinesle med. lisica je ponoči pojedla ves med. Živali so ugotovile, da medu ni. Lisica je priznala, da je pojedla ves med.

Erik Golob, 2. b

Velikonočni zajček

Bila je sobota in vsi so se pripravljali na velikonočni večer. Ko so zaspali, je začel zajček skrivati jajčka. Naslednje jutro je bil zajček vesel, ker so otroci našli vsa jajčka.

Lia Selšek, 2. b

FLETNE IZ OTROŠKIH UST

Matic iz 1. razreda je v šolo prinesel bankovec za 20 evrov. Ker to ni malo denarja, mu ga je učiteljica vzela, da ga vrne staršem. Sredi dneva se Matic spomni: »Ali lahko zdaj dobim nazaj tisti listek?« Učiteljici ni bilo jasno, na kakšen listek misli otrok. Matic ji pojasni: »A veš, tisti listek z dva nič. Jaz jih zbiram.«

No, zbiram jih tudi jaz. Če ima kdo podvojenega, naj mi ga kar prinese.

V jutranjem varstvu iznenada spregovori šestletni Adin: »A veš, učiteljica, resnica ni tako lepa. Ko postaneš babi, se ustaviš. Ne moreš več rasti naprej.«

Lucija je navdušena: »Joj, meni se pa zdi poklic učiteljice najlepši. Ko bom velika, bom učiteljica.«

Jaz se malo pohecam: »Samo boš morala biti pa tudi malo sitna.«

Lucija: »Saj sem skoz' sitna.«

Blažu v 3. razredu na individualni uri povem, da bova utrjevala znanje iz spoznavanja okolja, ker naslednji dan pišejo test.

Blaž: » Okej, a prav, se greva kot da si ti učiteljica?«

V 1. razredu izvemo, da imajo pri Davidu doma kmetijo. Prosim ga, naj starše vpraša, če bi lahko kdaj z razredom prišli na ogled. Naslednji dan pride David resno v šolo in pravi: »Imam eno dobro in eno slabo novico. Dobra je ta, da lahko pridete na obisk. Slaba je pa ta, da jaz ne vem čisto dobro, kje sem doma.«

Čez nekaj dni.

»Zdaj pa že vem, kako se pride po najbolj varni poti do nas. Greš tko, pa tko, pa tko, pa tam tako, pa potem tko ...« *Med razlago poti vneto kaže z rokami.*

Učiteljica, kako je že ime uni Žani?

Med Tijo in Adrijanom poteka besedni boj, kdo bo boljši:

- Moja mami je stara trideset.
- Moja pa petintrideset.
- Moj oči je pa že šestintrideset.
- Moj pa štirideset.
- Moja babi je pa že umrla!

Ko je bil Gaber še v 1. razredu, je težko izgovarjal nekatere glasove. V jutranjem varstvu me je prosil: »A grem lahko v svoj razred po pušiso?

Popravim ga: »PU-ŠČI-CO.«

Gaber: »Ja, prav. A grem lahko po peresnico?«

Zbrala Janja Vidic

Moje potovanje v Indonezijo

Kot vsako leto smo se tudi letos z nahrbtniki odpravili na popotovanje po Aziji, tokrat v Indonezijo. Kupimo letalske karte in odidemo novim dogodivščinam naproti. Indonezija je država, ki leži na 27 otokih in je ena najgosteje naseljenih držav na svetu saj v njej živi približno 250 milijonov prebivalcev.

Iz Zagreba smo odleteli na otok Javo v mesto Jakarta, ki je glavno mesto Indonezije. Ogledali smo si mesto in se že naslednji dan odpravili z vlakom na 8 urno vožnjo v Jogjakarto. Jogjakarta je univerzitetno mesto in kulturna prestolnica Jave. V okolici mesta smo si ogledali starodavne budistične templje in znamenitosti. Po treh dneh smo z letalom odpotovali na otok Bali, kjer smo preživeli en teden. Bali je znan po turizmu lepih plažah, verskih obredih, templjih, balijskem plesu tek tok, prekrasni naravi in sončnih zahodih.

Najprej smo odšli na jug v Kuto, kjer smo se prvič kopali v toplem morju. Nato smo za tri dni odpotovali v notranjost otoka v mesto Ubud, ki leži sredi riževih polj in teras. Ubud je poln muzejev in galerij je pravo kulturno središče. Z motorjem smo se odpeljali v bližnji Monkey forest, ki je naravni

park v katerem prosto živijo Makak opice. So zelo nagajive in predrzne, skakale so nam za vrat, nam hodile po glavi in nam iz rok in žepov kradle arašide. Ogledali smo si tudi tovarno balijske čokolade in poiskusili 25 vrst različnih čokolad, bile so zelo okusne.

Nato smo se z gliserjem odpeljali na malo otočje Gili na katerih je edino prevozno sredstvo konjska vprega in kolo. Tam smo uživali v toplém soncu in lepem morju. Na potapljaških izletih smo videli veliko raznobarnih rib in morske želve. Želve so zelo lepe in elegantne živali, ki priplavajo na gladino po zrak in se nato spustijo v globino morja, zelo lepo jih je opazovati. Videli smo tudi potopljeno ladjo. Naprej nas je pot vodila na otok Lombok, ki je zelo hribovit, in poraščen z divjim gozdom džunglo, ki je polna eksotičnih živali. Na bližnjem otoku Komodo živi največji kuščar na svetu komodoški varan ali komodoški zmaj, ki je nevaren zaradi sline, ki je polna bakterij. Na otoku je še delujoči vulkan, ki je zadnjič izbruhnil lansko jesen. Otok ima zelo lepe bele peščene plaže na katerih smo uživali in plavali. Po 24 dneh smo odpotovali nazaj proti domu.

Indonezija je zelo lepa in zelena dežela, ki leži ob ekvatorju in ne pozna letnih časov, le suho in deževno dobo. Ker je zelo toplo smo ves čas preživeli v poletnih oblačilih. Najpomembnejše prevozno sredstvo je motor, katerega smo tudi mi pogosto uporabljali. Glavna hrana je riž, ki mu Indonezijci rečejo nasi. Še vedno pa veliko ljudi živi v revnih kolibah brez pohišstva in osnovnih življenjskih potrebščin. Otroci so prijetni in skromni, čeprav nimajo igrac so zelo prijazni in zabavni. Odrasli vsa dela na poljih in doma opravljajo ročno. Dežela pa ima kljub vsej svoji lepoti en velik problem in to je onesnaženost. Plastične odpadke srečamo povsod tudi v najbolj odročnih in skritih kotičkih zato upam, da bodo začeli spoštovati naravo in jo očistili odpadkov.

Čeprav je bilo potovanje zelo lepo in zanimivo in je Indonezija krasna dežela, smo se zelo radi vrnili v našo lepo in čisto Slovenijo.

Brina Švarc, 2. b

PESMICA

Smrk, smrk,
pesmica pridi nazaj.
To moč mi daj,
da mirno zaspim
in se umirim.

Smrk, smrk,
pesmica pridi nazaj.
Kje, o kje si zdaj?
Te iščem pod goro,
te iščem v morju,
te iščem v travi,
te iščem povsod

Smrk, smrk,
pesmica pridi nazaj.
Da moje življenje
spet bo kot raj.

Iva, Neža, Lina, Hana 2. c

KAJ NAJRAJE POČNEM SKUPAJ S STARŠI

Skupaj s straši počnemo veliko reči. Med tednom gremo popoldan ali proti večeru na sprehod. Takrat si povemo, kako je minil naš dan. Za vikend se radi zapeljemo na bazen na Bled ali v Portorož. V soboto ali nedeljo gremo ven na kosilo. Radi imamo kitajsko hrano, ocvrtega piščanca in pečeno postrv. Ob vikendih gremo tudi na obisk k starim staršem ali prijateljem. Včasih gremo na kakšno predstavo ali v muzej. Lahko pa tudi ostanemo doma in igramo družabne igre. Zadnje čase igramo nogomet. Jeseni skupaj nabiramo in pečemo kostanj. Pozimi se sankamo, tečemo na smučkah in skupaj pečemo piškote. Spomladi vrtnarimo in imamo piknike. Poleti komaj čakamo, da gremo skupaj na morje. To je naš najljubši čas. Cele dneve smo skupaj, se crkljamo, igramo in klepetamo.

Pia, 4. a

PRESENEČENJE

Presenečenje je, kadar nekomu nekaj lepega pripraviš ali kdo drug naredi nekaj prijaznega zate. Ni potrebno, da je presenečenje velika stvar. Lahko te razveseli tudi nekaj malega.

Moja velika želja je bila imeti domačo žival. Približno pred dvema letoma smo ugotovili, da obstaja vrsta ježkov, ki jih lahko imamo za hišne ljubljence. Zelo sem si ga zaželela. Prek interneta smo izvedeli za gospo iz Slovenije, ki vzreja ježke vrste afriški beloprsi jež. Zmenili smo se, da nas bo obvestila, ko se bodo skotili novi mladički. Zelo sem se veselila. Na dan pred Božičem smo dobili obvestilo, da so se ježki skotili. Bila sem zelo presenečena. Približno čez pet tednov smo lahko prišli iskat mladička. Odločila sem se, da bom izbrala samičko, ki je imela tri bele lise. Poimenovala sem jo Neli.

Brina Umek, 4. a

MOJ NAJLUBŠI ŠOLSKI PREDMET

V prostem času se najraje ukvarjam s športom, zato je tudi v šoli moj najljubši predmet športna vzgoja.

Pri športni vzgoji je naš učitelj Bojan Bokalič. Ima jo trikrat na teden. Pri telovadbi imamo atletiko, gimnastiko in igre z žogo. Rad tečem, predvsem na dolge proge, najraje pa imam igre z žogo. Pri igri med dvema ognjema izbirajo ekipe fantje ali punce, če pa nimamo dovolj časa, pa igramo kar fantje proti puncam. Najbolj vesel sem, ko igramo s fanti nogomet. Sodimo si sami. Enkrat na leto imama tudi testiranje, kjer nam merijo rezultate starejši učenci. Letos bo učitelj prvič ocenjeval odbojko in košarko.

Rad bi imel čim več ur športne vzgoje in športnih dni.

Črt Kaplja

